

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 41P/88/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119211117
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7119211117.6

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: U. V. G. O., X.. XX.X.XXXX, Z. V. G. O., X.. XX.X.XXXX C. Z.-K. V. G. O., X.. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, soc. vecí a rodiny Košice, deti rodičov: matka C. V., X.. XX.X.XXXX, trvale bytom Y. F., H. X, právne zastúpená JUDr. Helenou Knopovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20 a otca L. R. A. G. O., X.. X.X.XXXX, L. X L. K. W. P., W., R. F. Y. L. C. R. Í., na návrh otca, o návrat maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu

rozhodol:

I. Návrh otca na návrat maloletých detí U. V. G. O., X.. XX.X.XXXX, Z. V. G. O., X.. XX.X.XXXX C. Z.-K. V. G. O., X.. XX.XX.XXXX, do miesta ich obvyklého pobytu do Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z a m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ sa návrhom vo veci samej doručeným tunajšiemu súdu dňa 4.10.2019 domáhal, aby súd nariadil návrat maloletých detí U. V. G. O. C. Z. V. G. O., S. X.. XX.X.XXXX, C. Z.-K. V. G. O., X.. XX.XX.XXXX do krajiny ich obvyklého pobytu, do Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska. Taktiež žiadal, aby súd nariadil matke maloletých detí C. V., X.. XX.X.XXXX, aby maloleté deti navrátila na územie Spojeného Kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, a v prípade, že matka maloleté deti v súlade s týmto výrokom na územie Spojeného Kráľovstva a Veľkej Británie a Severného Írska deti nevráti, je otec maloletých L. R. A. G. O., X.. X.X.XXXX oprávnený po uplynutí stanovenej lehoty maloleté deti prevziať za účelom ich navrátenia do krajiny obvyklého pobytu maloletých.

2. Návrh na nariadenie návratu maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu otec odôvodnil tým, že maloleté deti sa narodili v nemocnici vo Watforde, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, pričom rodičia maloletých detí nie sú manželia. Po narodení maloletých detí rodičia žili v spoločnej domácnosti spolu s maloletými deťmi. V máji v roku 2018 otec s matkou aj maloletými deťmi odcestovali spoločne na dovolenku na Slovensko. Otec sa musel kvôli práci po 9 dňoch vrátiť späť do Spojeného kráľovstva. Matka s maloletými deťmi ostala na Slovensku na dovolenke dlhšie. Otec uhradil matke s maloletými deťmi letenky na ich návrat, aby sa aj s maloletými deťmi vrátili späť do Spojeného kráľovstva po ukončení dovolenky. Matka oznámila otcovi, že sa s ním rozchádza ako s partnerom, pričom otec chcel o tomto diskutovať. Na základe uvedeného adresoval matke SMS správu, že by si mala zabezpečiť cestu späť do Spojeného kráľovstva aj s maloletými deťmi, nakoľko už nie sú spolu. Taktiež jej uviedol, aby kontaktovala všetky relevantné inštitúcie v oblasti dávok, bývania, ako aj agentúru na podporu dieťaťa v Spojenom kráľovstve. Otec matku stále kontaktoval telefonicky, či formou SMS správ, aby sa ubezpečil, že sa matka s deťmi vráti späť do Spojeného kráľovstva. Otec očakával matku najneskôr do dňa 7.10.2018, do kedy mala matka súhlas otca s pobytom na území SR pre účely trávenia dovolenky. Mala sa vrátiť s deťmi podľa dohody s otcom späť do Spojeného kráľovstva najneskôr 7.10.2018, avšak s deťmi sa do dnešného dňa odmietla vrátiť. Tento protiprávny stav neoprávneného

zadržiavania maloletých matkou na Slovensku tak trvá už od 8.10.2018. Otec spolupracoval aj s ICACU, s ktorými je stále v kontakte, a cez ktorých sa domáha návratu maloletých detí, o čo požiadal dňa 22.10.2018. Maloleté deti pred neoprávneným zadržiavaním matkou na Slovenku žili od svojho narodenia v Spojenom kráľovstve, mali tam svojich lekárov, kamarátov, rodinu, sociálne väzby. Majú tam možnosť navštevovať materskú školu, základnú školu, všetko zabezpečené do budúcnosti. V prípade návratu majú zabezpečené aj všetky podmienky na život. Navrhovateľ disponuje všetkými rodičovskými právami k maloletým deťom, a nebol ich pozbavený žiadnym súdnym rozhodnutím. O maloleté deti sa staral od ich narodenia, a žil s nimi v spoločnej domácnosti. Otec sa so zadržiavaním maloletých detí na území SR nezmieril, nesúhlasí s ním, a podniká všetky potrebné kroky k návrtu maloletých v zmysle dohovoru. Matka maloletých nemala právo k svojvoľnému premiestneniu a zadržiavaniu maloletých detí bez súhlasu otca na Slovensku.

3. K návrhu otec priložil aj listinné dôkazy, a to v preklade z jazyka anglického do jazyka slovenského, konkrétne: rodné listy maloletých detí, vyhlásenie matky navrhovateľa, ako aj Žiadosť o návrat maloletých detí adresovanú ICACU dňa 22.10.2018.

4. Matka sa vyjadrila k návrhu na nariadenie návratu maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu, a uviedla, že nesúhlasí s návrhom na nariadenie návratu maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu. Potvrdila, že dňa 21.5.2018 s otcom maloletých detí, ako aj s tromi maloletými deťmi pricestovali spoločne na Slovensko, ako rodina. Otec sa dňa 29.5.2018 vrátil späť do Anglicka s tým, že sa dohodli, že s deťmi pobudne matka na Slovensku celé leto u rodičov, keďže je na materskej dovolenke, a to pokiaľ sa nevybaví škôlka pre Z.-K.. Dňa 30.6.2018 otcovi matka písala, aby pricestoval na Slovensko, a vycestovali sme domov do Anglicka. Zamietol to s odôvodnením, že jej matka má vycestovať na miesto neho, a opakovane zamietal svoj príchod na Slovensko, aby mohli spoločne vycestovať späť. Od 18.9.2018 mala matka vybavenú škôlku pre Z.-K. v Bushey, a preto začala plánovať cestu do Veľkej Británie. Zarezervovala letenky, o čom otca informovala. S jeho súhlasom mu kúpila letenku na deň 9.9.2018 z Anglicka do Košíc, a pre nich všetkých aj s maloletými deťmi späť do Anglicka na 10.9.2018. Na tieto letenky jej poslal peniaze otec maloletých detí. Dňa 9.8.2019 poslal otec matke správu, že na Slovensko nepríde. Na požiadanie matky jej otec zaslal dňa 31.8.2018 detskú postieľku kuriérskou spoločnosťou Maľko a Kubko, čím má matka za to, že súhlasil s ich pobytom na Slovensku. Otec sa nesnažil riešiť túto situáciu, a radšej zrušil škôlku pre Z.-K., a odmietal návštevu detí na Slovensku. Ďalej poukázala na to, že otec neplatí výživné na maloleté deti. Uviedla, že požiadala z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov Centrum právnej pomoci o pridelenie advokáta, a prostredníctvom ktorého doplní svoje vyjadrenie, a predloží aj listinné dôkazy.

5. Matka prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý jej bol pridelený doplnila svoje vyjadrenie k návrhu, kedy poukázala na to, že nie je pravdivé vyjadrenie otca, že sa s ním rozišla ako s partnerom, a odmietla sa vrátiť späť. Pravdou je, že otec zamietol jej návrh, aby sa po nich vrátil s odôvodnením, že stará matka má vycestovať namiesto neho, a opakovane zamietal svoj príchod na Slovensko, aby spoločne mohli vycestovať späť. Otec nemal skutočný záujem, aby sa vrátila s deťmi späť do Spojeného kráľovstva, a jeho tvrdenia o tom, že sa stále ubezpečoval telefonicky, či sa vráti matka do Spojeného kráľovstva, a tvrdenie, že sa mala vrátiť najneskôr do 7.10.2018, a preto protiprávny stav neoprávneného zadržiavania trvá od 8.10.2018, sú zavádzajúce. Taktiež poukazovala na to, že na Slovensku je s maloletými deťmi už v čase podania vyjadrenia 1 rok a 5 mesiacov, a je teda podľa nej jednoznačné, že maloleté deti majú obvyklý pobyt na Slovensku, keďže napr. dvojčatá Z. C. U., žijú na Slovensku dlhšiu dobu ako žili v Spojenom kráľovstve. A taktiež staršia dcéra Z.-K. mala v čase príchodu na Slovensko 3 roky a 7 mesiacov. K tomuto vyjadreniu priložila matka aj listinné dôkazy, a to: Potvrdenie o zakúpení leteniek na 21.5.2018, zakúpenie leteniek matkou dňa 21.7.2018 na cestu späť, emailovú komunikáciu so škôlkou medzi matkou a škôlkou, Potvrdenie o doručení zásielky detskej postieľky, SMS komunikáciu medzi matkou a navrhovateľom o zaslaní detskej postieľky, SMS medzi navrhovateľom a manželom jeho sestry, a tiež medzi navrhovateľom a jeho sestrami o zdravotnom stave ich matky.

6. Kolízny opatrovník v správe o šetrení pomerov zo dňa 28.10.2019 uviedol, že v kontexte doterajších zistení má za to, že nakoľko nebolo možné prešetriť pomery na strane otca maloletých, ktorý je cudzím štátnym príslušníkom žijúcim v zahraničí, k predmetnému konaniu vo veci návratu maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu sa vyjadrí po vypočutí účastníkov konania, a prevedenom dokazovaní priamo na pojednávaní. Úrad ďalej poukázal na to, že jednou z dôležitých skutočností, ktorú je v rámci konania potrebné preskúmať, je termín, kedy k premiestneniu maloletých detí došlo, a kedy bol návrh v

predmetnej veci na súd podaný. Poukázal na to, že matka a maloleté deti sa do Anglicka vrátiť nechcú, chcú trvalo žiť na území Slovenskej republiky, a matka má za to, že obvyklou krajinou pobytu detí je v súčasnosti, a bude v aj v budúcnosti Slovensko.

7. Súd vykonal vo veci dokazovanie návrhom a vyjadreniami otca, výsluchom matky-porušovateľky, správou od kolízneho opatrovníka, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi predloženými do spisu účastníkmi konania, a zistil tento skutkový stav:

8. Maloleté deti U. V. G. O. C. Z. V. G. O., X.. XX.X.XXXX, dvojčičky a Z.-K. V. G. O., X.. XX.XX.XXXX, všetky narodené v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska v nemocnici vo Watforde, sú deti rodičov navrhovateľa a porušovateľky, ktorí nie sú manželmi. Maloleté deti od narodenia žili v spoločnej domácnosti s navrhovateľom, ako aj so svojou matkou v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska. Dňa 22.5.2018 navrhovateľ spolu s matkou maloletých detí a maloletými deťmi prileteli spoločne na Slovensko, za účelom stráviť tu dovolenku. Otec sa však po 9 dňoch vrátil späť do Spojeného kráľovstva, a matka s maloletými deťmi ostala na Slovensku dlhšie.

9. Otec tvrdil, okrem skutočností už uvedených v návrhu (viď. vyššie), že v prípade maloletých detí späť do krajiny obvyklého pobytu je možné, aby sa maloleté deti, pokiaľ sa vrátia aj spolu s matkou, nasťahovali späť do spoločnej domácnosti, v ktorej žili spolu aj predtým, resp. otec ponúkol matke spolu s maloletými deťmi bývanie u jeho matky v rodinnom dome, pričom matka navrhovateľa poskytla prehlásenie, že súhlasí s tým, aby tam bývala matka spolu s maloletými deťmi po jej návrate do Spojeného kráľovstva. Navrhovateľ tvrdil, že zdravotný stav jeho matky je v poriadku, netrpí žiadnymi duševnými poruchami, ani ochoreniami, a správy, ktoré matka predložila sú z mája 2017, čo bolo po úmrtí otca navrhovateľa, teda partnera jeho matky, pričom to bolo pre ňu ťažké obdobie, a jeho matka je toho času úplne fyzicky aj psychicky v poriadku. Ako ďalšiu možnosť otec uviedol, že v prípade, že matka sa chce vrátiť do bytu, z ktorého odišla, otec je ochotný v tom prípade na 3 mesiace sám vystať k svojej matke, kde bude bývať. Otec je naďalej zamestnaný v spoločnosti, kde pracoval aj predtým, keď sa ešte matka nachádzala v Spojenom kráľovstve s maloletými deťmi, a jeho príjem je ten istý, aký dosahoval aj pred ich odchodom. Poukazoval na to, že v jeho prípade sa pomery nezmenili, a sú také isté, aké boli v čase, kedy matka zo spoločnej domácnosti odišla, a už sa do nej nevrátila. Otec poukazoval na to, že maloleté deti boli zžité s prostredím v Spojenom kráľovstve, nakoľko tam žili od narodenia, boli integrované aj do sociálneho prostredia. Podľa tvrdení otca sa potom, čo sa vrátil späť do Spojeného kráľovstva, matka ostala späť s deťmi na Slovensku, s otcom maloletých detí rozišla prostredníctvom komunikácie, a to dňa 5.8.2018. V dôsledku toho otec, keďže s týmto rozhodnutím nesúhlasil, následne opätovne komunikoval s matkou o tom, ako budú ďalej fungovať, a dohodli sa na tom, že matka sa má vrátiť späť s maloletými deťmi so svojou matkou, že on teda po matku s deťmi nepríde, keďže sa s ním rozišla. Otec sa na Slovensko nedostavil z toho dôvodu, že sa mu údajne matka vyhrážala určitými fyzickými útokmi, jednak z jej strany, a tiež zo strany jej otca, a otec má odôvodnené obavy, že v prípade, že by sa dostavil na Slovensko, že by mohlo dôjsť k nejakému fyzickému útoku voči jeho osobe. V dôsledku tejto obavy sa nedostavil na Slovensko, aby v predmetnej veci vypovedal.

10. Pokiaľ ide o termín neoprávneného zadržiavania maloletých detí na území Slovenka matkou, otec tvrdil, že dňom, ktorý bol určujúci pre to, kedy sa matka mala vrátiť s deťmi späť do Spojeného kráľovstva, mal byť deň 7.10.2018. Na preukázanie tohto tvrdenia, že od nasledujúceho dňa, t. j. od 8.10.2018 mala matka zadržiavať maloleté deti na území Slovenska neoprávnene, bol otec súdom vyzvaný, aby predložil o tomto tvrdení adekvátne dôkazy. Otec k tomu uviedol, že matka mala na deň 22.10.2018 vybavené vyšetrenie u očného lekára v Spojenom kráľovstve s maloletou U., a preto predpokladal, že do uvedeného dňa sa matka vráti späť, aby mohla toto vyšetrenie absolvovať. Taktiež výživné matke zasielal v čase, kedy bola na Slovensku od mája až do októbra 2018. Následne, keď podal žiadosť o návrat maloletých detí 22.10.2018, už viac výživné matke neposlal. Z toho vyplýva, že vlastne od tohto dňa sa nestotožnil s tým, že matka maloletých detí sa zdržiava na Slovensku, a že ich tu zadržiava neoprávnene. Otec potvrdil, že v auguste poslal detskú postieľku pre Z.-K. prostredníctvom spoločnosti Maľko a Kubko, ktorá bola doručená matke maloletých dňa 31.8.2018, pričom mal vedomosť, že matka už zakúpila na deň 9.9.2018 pre neho letenku, aby sa dostavil na Slovensko, a následne na deň 10.9.2018 zakúpila letenky pre všetkých, teda pre navrhovateľa, pre seba, ako aj pre všetky 3 maloleté deti za tým účelom, aby sa spoločne vrátili do Spojeného kráľovstva, pričom tieto letenky zakúpila z peňazí, ktoré jej za týmto účelom poslal práve navrhovateľ. Navrhovateľ však predložil aj dôkaz o tom, že, aj keď teda matke túto postieľku v uvedenom termíne poslal, neznamená to, že poslaním tejto postieľky súhlasí s tým, že

ostáva matka s maloletými deťmi na Slovensku, o tom svedčí sms komunikácia doručená matke. Otec predložil aj komunikáciu, z ktorej vyplýva, že matka maloletých detí ho udrela, dala mu facku, na čo matka reagovala, že udrela by ho znovu, keby bola v rovnakej situácii, pretože si zaslúži, pričom urobila to preto, lebo ju nepočúval, ignoroval ju.

11. Otec predložil súdu aj potvrdenia zo škôlky, ktorú navštevovala Z.-K. ešte v čase, kedy boli spoločne v Anglicku, a to zo dňa 26.3.2018, z 23.4.2018 a 16.5.2018, a taktiež poslal fotografiu matky, ako stojí v lese so zbraňou v ruke.

12. Z výpovede matky súd zistil, že spolužitie partnerov v Spojenom kráľovstve bolo relatívne v poriadku, až do narodenia dvojčiek, začiatkom roka 2017, kedy sa situácia vzhľadom na viac povinností ohľadom starostlivosti o deti zmenila, otec matke pomáhal málo, keďže chodieval skoro ráno do práce, a pomoc zo strany rodiny otca žijúcej v rovnakom meste nebola takmer žiadna. Matke do Anglicka chodievala pravidelne pomáhať so starostlivosťou o deti jej matka zo Slovenska, od roku 2017 bola u nich asi 10x. Medzi partnermi sa začali vyskytovať časté hádky. Otec zabezpečil rodinu po finančnej stránke, v Spojenom kráľovstve bývali v jeho byte, za ktorý hradil úhrady zo svojho príjmu, taktiež hradil väčšie nákupy pre celú rodinu. Matka poberala v Anglicku rodinné prídavky vo výške 196 libier mesačne, z ktorých robila menšie nákupy potravín, a nákupy komplet oblečenia pre deti. Vo voľnom čase trávila rodina spoločné chvíle v blízkom parku, kde boli detské ihriská pre Z.-K., dvojčky boli ešte v kočíkoch. Otec s deťmi nikdy počas ich života nikde sám nebol, a rodina nikdy spolu nebola ani na spoločnej dovolenke. Otec pravidelne ročne chodieval na spoločné dovolenky so svojimi kamarátmi na Ibiza na 4-5 dní, s čím matka nebola stotožnená, ale pod tlakom určitých okolností mu to umožnila, súhlasila s tým. Matka zakúpila dňa 11.2.2018 letenky pre celú rodinu na 21.5.2018 zo Spojeného kráľovstva na Slovensko, kde aj všetci spoločne prišli. Otec sa po 9 dňoch vrátil späť do Spojeného kráľovstva a matka s deťmi ostala na Slovensku u jej rodičov na dovolenke. Dňa 20.7. a následne 21.7.2018 z finančných prostriedkov, ktoré jej poslal otec zakúpila matka letenky na 9.9.2018 pre otca, aby prišiel sem na Slovensko, a dňa 9.10.2018 mali spoločne odletieť do Anglicka. Dňa 5.8.2019 došlo medzi rodičmi ku konfliktu v komunikácii cez SMS, z ktorej však nevyplýva, že by sa s otcom maloletých detí týmto matka rozišla, iba vlastne konštatovala, že už sú dávno „mimo“. Z následnej komunikácie, ktorá prebehla medzi otcom a matkou dňa 9.8.2018, taktiež prostredníctvom SMS vyplýva, že otec písal matke, že má vedomosť o tom, že matka chce zostať na Slovensku, a možno, by aj mala. Ďalej z toho vyplýva, že keď matka konštatovala, že sú už „mimo“ dlho dozadu, že stratila rešpekt pre neho, a pre jeho rodinu. Ďalej písal, že sa necíti na to, aby mal priletieť na Slovensko, takže bude musieť matka zrušiť jeho letenku v septembri, s tým, že peniaze si môže nechať a urobiť s nimi, čo chce. Oznámil matke prostredníctvom tejto SMS, že zrušil škôlku pre Z., a informovali ho, že mu vrátia peniaze. Matka uviedla, že škôlku pre Z.-K. zabezpečila ona sama, o čom predložila aj emailovú komunikáciu so škôlkou, pričom do tejto škôlky mala mal. Z.-K. nastúpiť 18.9.2018, preto aj z tohto dôvodu matka zakúpila letenky na návrat do Anglicka na 10.9.2018, aby mal. Z.-K. mohla nastúpiť do škôlky. Vzhľadom na to, že otec jej oznámil tú skutočnosť, že zrušil škôlku pre Z., toto si matka následne preverila aj telefonicky v škôlke, a táto skutočnosť jej bola potvrdená. Matka zrušila aj vyšetrenie u očnej lekárky na deň 22.10.2018 pre mal. U.. Nevedela však predložiť súdu dôkaz o tom, kedy tak urobila. Matka tvrdila, že čakala až do 9.9.2018, či otec maloletých detí sa na Slovensko dostaví, či po nich príde, nakoľko jeho tvrdenia boli rozporné, chvíľu sa vyjadroval v tom zmysle, že súhlasí s tým, aby zostali na Slovenku, ako to vyplýva aj z tejto komunikácie. Neskôr tvrdil, že sa má vrátiť späť. Tvrdil, že sú spolu, potom, že nie sú spolu. Matka tvrdila, že sa v jeho vyjadreniach nevedela vyznať, preto ani letenky nezrušila, pretože čakala, ako sa otec rozhodne. Otec sa však rozhodol tak, že pre nich neprišiel na Slovensko. Preto následne dňa 10.9.2018 matka s deťmi už späť do Spojeného kráľovstva neodcestovala, pretože sama s tromi deťmi letieť nemohla. Otec jej ďalšie peniaze na letenku, ktorou by mala zabezpečiť svoj príchod domov, resp. za spoluúčasti jej matky, ani neposlal. Keďže si matka myslela, že otec už nemá záujem o to, aby sa vrátila s maloletými deťmi späť do Spojeného kráľovstva, nepodnikla už ani ďalšie kroky k návratu. Pokiaľ ide o podmienky, ktoré otec tvrdil, matka sa vyjadrila v tom zmysle, že nesúhlasí s tým, aby sa vrátila späť do predmetného bytu, v ktorom spoločne bývali pred jej odchodom, nakoľko tento byt nemá vhodné podmienky pre maloleté deti, je to malý byt, ktorý bolo potrebné už vtedy keď tam bola rekonštruovať. Dokonca otec sám navrhoval, aby sa predmetný byt predal, aby si kúpili nový, väčší. K tomu však nedošlo. Matka tvrdila, že otec predal rodinné auto, ktoré dovtedy mal, takže minimálne v tomto smere sa jeho pomery zmenili od jej odchodu. Pokiaľ ide o bývanie u jeho matky, v rodinnom dome, matka tvrdila, že stará matka v tomto rodinnom dome má nájomníkov, a ona ani s maloletými deťmi by tam nemala miesto, kde by mohla žiť. Navyše, preukazovala SMS komunikáciou medzi otcom a jeho sestrami, že jeho matka nie je duševne v

poriadku. A, že aj z toho dôvodu matka nemôže s maloletými deťmi s ňou bývať v spoločnej domácnosti, nakoľko ona potrebuje pomoc so starostlivosťou o maloleté deti, a nie je na to ona pripravená, aby sa naopak ona ešte starala o matku navrhovateľa, tak, ako to vyplynulo aj z SMS komunikácie. Matka k tvrdeniam otca, že sa mu vyhrážala, a že otec má v dôsledku toho obavu, že by mohlo dôjsť k nejakému fyzickému útoku na jeho osobu v prípade, že by sa dostavil na Slovensko, tieto tvrdenia považovala za nepravdivé, resp. podľa jej názoru to neboli vyhrážky, ktoré by boli spôsobilé privodiť to, že by otec mohol nadobudnúť presvedčenie, že by mu mohlo byť na Slovensku ublížené. Fotografia, na facebooku, že ona stojí so zbraňou v ruke v lese a miery do vzduchu, nepreukazuje tú skutočnosť, že by sa mu nejakým spôsobom vyhrážala, navyše ide iba o poplašnú pištoľ. Taktiež popierala, že by ho bola udrela, že by mu bola dala facku. Tvrдила, že otec sa skutočne o maloleté deti nezaujíma, nakoľko pokiaľ by mal o maloleté deti záujem, bol by prišiel na Slovensko už skôr, pričom maloleté deti sú na Slovensku už od 21.5.2018, návrh bol podaný až v októbri 2019, čiže od času, odkedy sú maloleté deti tu, prešiel takmer rok a pol, a otec doposiaľ maloleté deti ani raz nenavštívil. Je pravdou, že sa telefonicky s matkou kontaktuje, alebo s deťmi prostredníctvom skype. Pokiaľ ide o maloleté deti, matka uviedla, že toho času žije s maloletými deťmi v byte jej rodičov, pričom ide o veľký 3-izbový byt spojený s 1-izbovým bytom, v ktorom majú dostatok priestoru na hranie, ako aj na bežné potreby s tým, že so starostlivosťou o maloleté deti jej výrazne pomáhajú obaja rodičia, na ktorých sa môže v plnom rozsahu spofahnúť, takúto pomoc v Spojenom kráľovstve nemala, nakoľko otec bol stále pracovne vyťažovaný, a aj keď teda jeho matka ponúkala pomoc o starostlivosť o maloleté deti, túto matka odmietala prijať, nakoľko sa spoliehala iba na svoju matku, ktorá tam často krát aj bola v Anglicku, aby matke s maloletými deťmi pomáhala. Maloleté deti sú už toho času začlenené do rodinného prostredia, ako aj do sociálneho prostredia, nakoľko matka s maloletými deťmi navštevuje aj svoju širšiu rodinu, s ktorou majú maloleté deti už vytvorené rodinné puto. Mal. Z. chodí tu na Slovensku do škôlky už druhý školský rok. V minulom školskom roku chodila do škôlky na Lidické námestie, pričom túto škôlku matka vybavovala zo dňa na deň, nakoľko sa situácia skomplikovala z toho dôvodu, že otec po nich neprišiel, a teda 10.9.2018 volala matka riaditeľke do škôlky, a hneď 11.9.2018 už Z.-K. nastupovala do tejto materskej škôlky. Od tohto školského roku 2019/2020 mal. Z.-K. navštevuje materskú škôlku, ktorá sa nachádza v blízkosti bydliska matky, takmer 30 m od bloku. Podľa tvrdení matky je maloletá šťastná má tam plno kamarátov, chodí 2x do týždňa na tanečnú neďaleko domu. Pokiaľ ide o Z.-K. v Anglicku síce bola zapísaná do materskej škôlky, avšak túto materskú škôlku navštívila iba 3x, a to tak, ako to v podstate preukazoval aj otec, nakoľko z každého dňa v návšteve v škôlke dostali potvrdenie, že sa v tejto škôlke nachádzala, a týchto potvrdení majú iba v počte 3, čo znamená, že viackrát v škôlke nebola, preto je vylúčená, aby bola integrovaná do sociálneho prostredia, a do kolektívu, a aby tam mala svojich priateľov. Z. v Anglicku bola schopná chodiť do škôlky iba 2x do týždňa, nakoľko otec nemohol, ani viac platiť túto škôlku z finančných dôvodov 5x do týždňa, čiže škôlka bola pre Z. zabezpečená iba 2x do týždňa, kdežto na Slovensku má škôlku zabezpečenú 5x do týždňa. Na Slovensku chodí Z.y pravidelne do škôlky, od septembra do tejto novej škôlky, kde už má svojich priateľov a kamarátov. Pokiaľ ide o maloleté dvojčičky, tie ešte nechodia do škôlky, nakoľko ešte nie sú podľa matky psychicky na to pripravené. Matka je toho času nezamestnaná, nemá prácu, a pokiaľ nebude mať doriešené tieto veci, to znamená, kým sa neskoční toto konanie, a taktiež kým nebude mať zabezpečenú škôlku pre dvojčičky, tak vlastne dovedy bude s nimi na materskej dovolenke, a až následne si bude hľadať prácu. Rodičia matky majú aj chatu mimo Košíc s veľkým pozemkom, ktorú často matka s maloletými deťmi navštevuje, najmä v lete, kde sa zdržiavali takmer celé leto, pretože tam bol aj bazén. Maloleté deti tu majú svojho lekára všeobecného, taktiež s mal. U. už bola 3x na očnom, nakoľko mala isté problémy, pre ktoré mala absolvovať aj vyšetrenie v Anglicku dňa 22.10., doktor u ktorého tu na Slovensku bola, však nevidí žiadne problémy. Chodí s U. pravidelne na kontrolu. Má tu taktiež pre všetky 3 deti zabezpečeného zubára, pričom všetkých týchto doktorov pre maloleté deti by si v Anglicku ani nemohla dovoliť z toho dôvodu, že by nemal kto ostať s maloletými deťmi kým by šla na vyšetrenie s jedným z detí. Tu má dvoch zdravých, fyzicky a psychicky zdatných rodičov, ktorí sú s ňou 24 hodín denne, kedykoľvek jej postrážia dvojčičky. Deti nikdy nie sú samé, vždy sú minimálne s jedným dospelým človekom, a teda pokiaľ matka potrebuje nejakú pomoc, čo sa už aj stalo, keď tu boli na Slovensku, že musela s jedným z dvojčiat, nakoľko mal začínajúcu laryngitídu ostať v nemocnici, ale bola si stopercentne istá, že jej ďalšie 2 deti, ktoré ostali s jej rodičmi, sú v maximálnej opatere, a jej rodičia sa o nich postarajú počas toho času, kým ona ostala v nemocnici. S maloletými deťmi často chodievala aj do parku, na ihrisko, a maloleté deti majú zabezpečené všetky podmienky pre riadny život. Maloletá Z.-K. rozpráva po slovensky, po anglicky nevie, a odmieta po anglicky rozprávať. Dvojčičky v čase, kedy sa presťahovali, resp. premiestnili na Slovensko, ešte nerozprávali, a teraz, keď začínajú rozprávať, tak vlastne rozprávajú taktiež po slovensky, nevedia po anglicky.

13. Matka poukázala na to, že aj, keď otec viackrát chcel prostredníctvom komunikácie, aby sa vrátila s maloletými deťmi do Anglicka, komunikácia medzi nimi skrachovala, nakoľko sa nevedeli dohodnúť na tom, akým spôsobom, by sa tento návrat mal uskutočniť, nakoľko matka otcovi navrhovala, aby si prišiel pozrieť deti na Slovensko, aby sa dohodli ako dvaja rozumní ľudia, avšak otec toto odmietal. Snažila sa to riešiť aj cez Medzinárodno-právnu ochrannú organizáciu z Bratislavy, žiadala aj mediáciu. Otec však prvú mediáciu odmietol, o druhú mediáciu požiadal on, avšak na ňu odmietol prísť. Matka už bola pripravená, že bude cestovať do Bratislavy za účelom mediácie, bolo jej však oznámené z Bratislavy, že mediácia sa konať nebude, nakoľko otec sa nedostaví.

14. Matka sa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11P/156/2018 domáhala, aby súd zveril mal. deti Z.-K. G. O., X.. XX.XX.XXXX, Z. V.Š. G. O., X.. XX.X.XXXX, U. V. G. O., X.. XX.X.XXXX do jej osobnej starostlivosti a aby súd zaviazal otca maloletých detí prispievať na každé maloleté dieťa výživným mesačne vo výške 200,- Eur. Okresný súd Košice I sp. zn. 11P/156/2018 z 28.1.2019 uznesením vyhlásil, že nemá právomoc konať vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, konanie zastavil, a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. O odvolaní matky doposiaľ nie je rozhodnuté.

15. Podľa článku 1 ods. 2 Ústavy SR Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorým je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.

16. Podľa článku 1, písm. a/ Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí je publikované oboznámením Ministerstvo zahraničných vecí SR pod č. 119/2001 Z. z. prijatého Haagskou konferenciou medzinárodného práva súkromného 25.10.1980, ktorý pre Slovenskú republiku vstúpil v platnosť 1.2.2001 (ďalej len Dohovor). Predmetom tohto Dohovoru je zabezpečiť okamžitý návrat detí neoprávnene premiestnených alebo zadržovaných v niektorom zmluvnom štáte.

17. Podľa článku 3 Dohovoru premiestnenie alebo zadržanie dieťaťa sa považuje za neoprávnené, ak: a/ je porušením opatrovníckeho práva, ktoré nadobudla osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba buď spoločne alebo samostatne podľa právneho poriadku štátu, na ktorého území malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním,

b/ v čase jeho premiestnenia alebo zadržania sa toto právo aj skutočne vykonávalo buď spoločne, alebo samostatne, alebo by sa takto vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu, či zadržaniu. Opatrovnícke právo uvedené v písmene a/ možno nadobudnúť najmä priamo zo zákona, alebo na základe rozhodnutia súdu, alebo právneho orgánu alebo na základe dohody platnej podľa právneho poriadku tohto štátu.

18. Podľa čl. 12 Dohovoru Podľa čl. 12 Dohovoru, ak bolo dieťa neoprávnene premiestnené alebo zadržané podľa článku 3 a v deň začatia konania pred justičným alebo správnym orgánom zmluvného štátu, v ktorom sa dieťa nachádza, neuplynula odo dňa neoprávneného premiestnenia alebo zadržania lehota jedného roka, nariadi príslušný orgán okamžite návrat dieťaťa. Justičný alebo správny orgán nariadi návrat dieťaťa, aj keď sa konanie začalo po uplynutí lehoty jedného roka uvedenej v predchádzajúcom odseku, okrem prípadu, že sa preukáže, že dieťa sa už zžilo s novým prostredím. Ak justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu má dôvod domnievať sa, že dieťa bolo premiestnené na územie iného štátu, môže zastaviť konanie alebo zamietnuť žiadosť o návrat dieťaťa.

19. Podľa článku 13 Dohovoru bez ohľadu na ustanovenie predchádzajúceho článku justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu nemusí nariadiť návrat dieťaťa ak osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá nesúhlasí s jeho vrátením preukáže, že:

a) osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá mala dieťa v osobnej starostlivosti, v čase premiestnenia alebo zadržania opatrovnícke právo skutočne nevykonávala alebo že súhlasila, či následne sa zmierila s premiestnením alebo zadržaním, alebo

b) existuje vážne nebezpečenstvo, že návrat by dieťa vystavil fyzickej alebo duševnej ujme alebo ho inak priviedol do neznesiteľnej situácie.

20. Pri hodnotení okolností uvedených v tomto článku justičné a správne orgány vezmú do úvahy informácie o sociálnom prostredí dieťaťa, ktoré poskytol ústredný orgán alebo iný príslušný orgán štátu obvyklého pobytu dieťaťa.

21. Podľa článku 17 Preambuly Nariadenia Rady ES č. 2201/2003 z 27.11.2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje Nariadenie (ES) č. 1347/2000) v prípadoch neoprávneného premiestnenia dieťaťa sa má bez odkladu dosiahnuť návrat dieťaťa a na tento účel by sa mal naďalej uplatňovať Haagsky dohovor z 25.10.1980 doplnený ustanoveniami tohto nariadenia najmä článku 11.

22. Podľa článku 11 ods. 4 Nariadenia súd nemôže odmietnuť návrat dieťaťa podľa článku 13, písm. b) Haagskeho dohovoru z roku 1980, ak sa preukáže, že sa vykonali primerané opatrenia na zabezpečenie ochrany dieťaťa po jeho návrate.

23. Haagsky dohovor z 25. októbra 1980 o občiansko-právnych aspektoch, medzinárodných únosov detí (ďalej len Haagsky dohovor), ktorými sú viazané všetky členské štáty sa aj naďalej uplatňuje medzi členskými štátmi. Nariadenie dopĺňa Haagsky dohovor z roku 1980 o určité ustanovenia, ktoré sa uplatnia v prípadoch únosu dieťaťa medzi členskými štátmi. Pravidlá Nariadenia majú prednosť pred normami dohovoru vo vzťahoch medzi členskými štátmi vo veciach, na ktoré sa uplatňuje Nariadenie. Cieľom Nariadenia je zabrániť rodičovskému únosu dieťaťa medzi členskými štátmi a pokiaľ k tomu predsa len dôjde zabezpečiť okamžitý návrat dieťaťa do jeho členského štátu pôvodu. Na určení Nariadenia sa únos dieťaťa vzťahuje na neoprávnené premiestnenie aj na neoprávnené zadržiavanie (čl. 2 ods. 11). Ak bolo dieťa unesené z jedného členského štátu do iného členského štátu, nariadenie zaručuje, že súdy členského štátu pôvodu si aj napriek únosu zachovávajú právomoc rozhodovať v otázke opatrovníckeho práva. Keď súd v dožiadanom členskom štáte dostane žiadosť o návrat dieťaťa postupuje podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 v znení ustanovení nariadenia. Ak súd dožiadaného členského štátu rozhodne, že dieťa sa nevráti, okamžite zašle vyhotovenie svojho rozhodnutia príslušnému súdu členského štátu pôvodu. Tento súd môže na návrh účastníka preskúmať otázku opatrovníckeho práva.

24. Predmetom tohto konania je návrh otca na navrátenie maloletých detí z dôvodu ich neoprávneného zadržiavania matkou na Slovensku, pričom predtým žili v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska, preto súd právny vzťah medzi účastníkmi konania posudzoval podľa Haagskeho dohovoru o občiansko-právnych aspektoch medzinárodných únosov detí, ktorý bol prijatý dňa 25.10.1980 podpísaný v mene Českej a Slovenskej federatívnej republiky dňa 28.12.1992 a Slovenská republika vyslovila súhlasným dohovorom dňa 15.6.2000. Z citovanej právne úpravy týkajúcej sa predmetu konania vyplýva základný cieľ predmetného dohovoru a to zaistenie bezodkladného návratu dieťaťa protiprávne premiestneného alebo zadržávaného v niektorom zmluvnom štáte. Premiestnenie alebo zadržiavanie dieťaťa sa považuje za protiprávne vtedy, ak k nim dôjde k porušeniu práva starostlivosti o dieťa, ktoré má osoba, inštitúcia alebo ktorýkoľvek iný orgán podľa právneho poriadku štátu, v ktorom malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním.

25. Podľa čl. 13, písm. b/ Dohovoru bez ohľadu na ustanovenie predchádzajúceho článku justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu nemusí nariadiť návrat dieťaťa, ak osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá nesúhlasí s jeho vrátením preukáže, že existuje vážne nebezpečenstvo, že návrat by dieťa vystavil fyzickej alebo duševnej ujme, alebo ho inak priviedol do neznesiteľnej situácie.

26. Podľa uvedeného článku súd nie je povinný nariadiť návrat, ak by dieťa bolo vystavené fyzickej alebo duševnej ujme alebo ak by sa dostalo do neznesiteľnej situácie. Nariadenie rozširuje povinnosť nariadiť návrat dieťaťa aj na prípady, kedy by dieťa mohlo byť vystavené takejto ujme, ale napriek tomu je preukázané, že orgány v členskom štáte pôvodu vykonali alebo sú pripravené vykonať primerané opatrenia na zabezpečenie ochrany dieťaťa po návrate. Súd musí tento aspekt posúdiť na základe okolností daného prípadu. Nestačí, že v členskom štáte pôvodu takýto postup na ochranu dieťaťa existuje, ale musí byť preukázané, že orgány v členskom štáte pôvodu prijali konkrétne opatrenia na ochranu daného dieťaťa.

27. Justičný alebo správny orgán môže odmietnuť nariadiť návrat dieťaťa aj vtedy, ak zistí, že dieťa nesúhlasí s návratom a ak dosiahlo vek a stupeň vyspelosti, v ktorom je vhodné zohľadniť jeho názory. Nariadenie posilňuje právo dieťaťa vyjadriť sa v konaní. Preto súd dá dieťaťu možnosť vyjadriť sa v konaní, ak to s ohľadom na vek alebo stupeň vyspelosti dieťaťa nepovažuje za nevhodné.

28. Konanie o návrat maloletých detí do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

29. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

30. Podľa § 123 ods. 1, 2 Civilného mimosporového poriadku (z.č. 161/2015 Z.z., ďalej iba CMP), v konaní o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní podľa osobitného predpisu alebo medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, súd rozhoduje, či premiestnenie alebo zadržanie maloletého bolo neoprávnené a či je daný niektorý z dôvodov na nenariadenie návratu maloletého. Súd vykonáva dokazovanie len v rozsahu potrebnom na zistenie skutočností podľa odseku 1.

31. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrhu otca na návrat maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu je nedôvodný. Maloleté deti spolu s matkou, ako aj s navrhovateľom, svojim otcom dňa 21.5.2018 prišli spoločne na Slovensko za účelom strávenia spoločnej dovolenky na Slovensku. Navrhovateľ po deviatich dňoch sa opätovne vrátil späť do Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, a matka s maloletými deťmi ostala na Slovensku, na dovolenke počas leta. Od uvedeného času medzi rodičmi maloletých detí prebiehala komunikácia v rámci, ktorej sa dohadovali na tom, akým spôsobom sa matka s maloletými deťmi, a kedy vráti späť do Spojeného kráľovstva. Bolo preukázané, že matka maloletých detí zakúpila ešte dňa 21.7.2018 letenky, a to na 9.9.2018 pre otca maloletých detí, zo Spojeného kráľovstva na Slovensko, a na deň 10.9.2018 zakúpila letenky pre všetkých, t. j. pre seba, pre maloleté deti, ako aj pre otca maloletých detí zo Slovenska späť do Spojeného kráľovstva, nakoľko nebolo možné, aby matka sama cestovala s tromi maloletými deťmi, z toho s dvojčikami, ktoré v tom čase mali iba 11 rokov. Otec, však v stanovenom termíne na Slovensko nepriletel, t. j. dňa 9.9.2018, a následne, ani matka s maloletými deťmi sa nepremiestnila dňa 10.9.2018 do Spojeného kráľovstva. Na tieto letenky poslal matke peniaze otec. Otec tvrdil, že dňom, ktorým podľa neho začal neoprávnený pobyt maloletých detí na Slovensku s matkou, je deň 8.10.2018, nakoľko do 7.10.2018 mal dohodu s matkou maloletých detí, že do tohto dňa sa vráti spolu s maloletými deťmi späť do Spojeného kráľovstva, dovtedy mala súhlas byť s deťmi na Slovensku. Matka sa však deťmi do 7.10.2018 nevrátila. Zo žiadnych predložených listín zo strany otca, ale ani zo žiadnych dôkazov predložených zo strany matky súd nemal túto skutočnosť za preukázanú, že práve do 7.10.2018 bol daný matke daný súhlas zo strany otca s jej pobytom s maloletými deťmi na Slovensku. Otec argumentoval tým, že dňa 22.10.2018 bola matka objednaná na vyšetrenie s maloletou U. k očnému lekárovi v Anglicku, a preto čakal, že sa na toto vyšetrenie dostaví. Keďže sa tak nestalo, podal dňa 22.10.2018 Žiadosť o návrat maloletých detí na príslušnom orgáne vo Veľkej Británii. Súd však tieto skutočnosti zo strany otca nemal ničím za preukázané, práve naopak, považoval lehotu 1 roka, odkedy sa maloleté deti mali neoprávnené zdržiavať na území Slovenskej republiky za uplynutú, nakoľko táto začala podľa názoru súdu plynúť a to dňom nasledujúcim po dni, kedy mala matka s maloletými deťmi priletieť do Spojeného kráľovstva, to znamená, odo dňa 11.9.2018. Z predloženej SMS komunikácie matky a otca sa dokonca javí, že neoprávnený pobyt maloletých detí na území Slovenska mohol začať už aj skôr a to odo dňa 10.8.2018, keď sám navrhovateľ napísal matke SMS dňa 9.8.2018, v ktorej uviedol, že je si vedomý toho, že matka chce s maloletými deťmi ostať na Slovensku, dokonca jej napísal, že možno by to bolo pre ňu lepšie, a zároveň jej oznámil, že zrušil škôlku, ktorú matka zabezpečila pre maloletú Z.-K., najstaršiu z detí, v Spojenom kráľovstve, do ktorej mala nastúpiť 18.9.2018. Z toho vyplýva, že v daný deň 9.8.2018 otec v podstate vyslovil súhlas s pobytom matky s maloletými deťmi na Slovensku, keďže jej zároveň napísal, že má zrušiť letenku pre neho na Slovensko, a že peniaze si má ponechať a použiť ich na čo chce. Následne však prebiehala ďalšia komunikácia medzi rodičmi maloletých detí, a otec z Anglicka poslal matke postieľku pre Z.-K. prostredníctvom kuriérskej služby Maťko a Kubko, ktorá bola matke doručená dňa 31.8.2018, avšak v prílohe emailu, resp. komunikácie medzi navrhovateľom a matkou je zrejme, že matke napísal, že aj keď túto postieľku poslal, nevyjadril tým svoj súhlas s tým, aby matka ostala na Slovensku s maloletými deťmi, je to podľa neho iba dočasné riešenie. Súd preto definitívne vychádzal z dátumu leteniek, a teda považoval za prvý deň neoprávneného zadržania maloletých detí na Slovensku zo strany matky, ako to už vyššie uviedol, deň 11.9.2018, teda od tohto dňa začala plynúť jednoročná zákonná lehota podľa čl. 12 Dohovoru. Navrhovateľ totiž nepredložil ani jediný dôkaz o tom, že matku po 10.9.2018 vyzýval na návrat s deťmi do Spojeného kráľovstva a už vôbec nie o tom, že by matka mala jeho súhlas s pobytom na území Slovenska práve do 7.10.2018. Súd konštatuje, že do 10.9.2018 bola teda obvyklým pobytom maloletých detí krajina Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, nakoľko maloleté deti sa tam narodili, a v podstate tam žili, až kým sa nepremiestnili dňa 21.5.2018 s matkou, a ešte za účasti otca, na Slovensko, kde mali stráviť spoločnú dovolenku. Odkedy matka zadržala maloleté deti na území SR, počnúc 11.9.2018 však jednoročná lehota podľa Dohovoru uplynula dňa 11.9.2019. Otec, však návrh na nariadenie návratu maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu podal až 9.10.2019. Súd je toho názoru, že miestom obvyklého pobytu sa už medzitým stalo územie Slovenskej republiky, a teda maloleté deti už patria pod jurisdikciu súdov na území Slovenska.

32. Opatrovnícke právo prislúchalo obom rodičom, a to aj napriek tomu, že medzi rodičmi k dohode nedošlo. Takéto premiestňovanie, alebo zadržovanie dieťaťa, ktoré je porušením opatrovníckeho práva podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt pred únosom a opatrovnícke právo sa vykonávalo spoločne vtedy, ak jeden z nositeľov rodičovských práv a povinností nemôže rozhodnúť o mieste pobytu dieťaťa bez súhlasu druhého nositeľa rodičovských práv a

povinností. Z toho vyplýva, že premiestnenie dieťaťa z jedného členského štátu do iného bez súhlasu dotknutej osoby, je podľa Dohovoru únosom dieťaťa. V danom prípade je súd toho názoru, že ide o otázku, o ktorej mali rozhodnúť obaja rodičia, a pokiaľ súhlas otca s ďalším pobytom maloletých detí s matkou na území Slovenska daný nebol, a nebol nahradený ani rozhodnutím príslušného súdu v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska, takéto konanie súd považoval za neoprávnené zadržiavanie maloletých detí na území Slovenskej republiky. Pokiaľ dôjde k protiprávnemu premiestneniu, alebo zadržaniu maloletých detí, a pokiaľ je podaný rodičom návrh na navrátenie dieťaťa do jedného roka od protiprávneho zadržania, alebo premiestnenia, musí súd nariadiť vrátenie dieťaťa do miesta jeho pobytu. Túto povinnosť nemá len vtedy, ak je daná niektorá z výnimiek uvedených v citovaných čl. 13, prípadne čl. 20 Dohovoru. Keďže otec nepodal návrh v lehote 1 roka po premiestnení maloletých detí, resp. po neoprávnenom zadržaní maloletých detí na Slovensku, nebola splnená zákonná podmienka pre rozhodnutie súdu o navrátenie maloletých detí do miesta obvyklého pobytu, a to do Spojeného kráľovstva. Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že otec na maloleté deti matke od novembra 2018 nijakým spôsobom neprispieva, poslal iba darčeky na Vianoce v roku 2019, a maloleté deti ani raz za rok a pol nenavštívil, ani raz za nimi nepricestoval, a dokonca sa nedostavil ani na mediáciu, ktorú bola matka ochotná absolvovať v Bratislave a ani na nariadené pojednávanie. Otec tvrdil, že sa nedostavil na Slovensko z dôvodu obáv pred fyzickými útokmi zo strany matky, resp. jej rodiny, avšak tieto skutočnosti neboli zo strany otca súdu hodnoverným spôsobom preukázané, a súd ich považoval iba za účelové resp. fabulované tvrdenia otca.

33. Premiestnenie, alebo zadržanie dieťaťa sa považuje za protiprávne vtedy, ak k ním dôjde, k porušeniu práv v starostlivosti o dieťa, ktoré má osoba, inštitúcia, alebo, ktorýkoľvek iný orgán podľa právneho poriadku štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním. V tomto konaní súd rozhoduje výlučne o tom, či bude dieťa do miesta obvyklého pobytu vrátené, alebo nie. Nerozhoduje ani o výchove, ani o výžive dieťaťa, ani o styku rodičov s dieťaťom. Práva úprava v Dohovore je pomerne jasná a striktná. Pokiaľ dôjde k protiprávnemu premiestneniu, alebo zadržaniu dieťaťa, a pokiaľ je podaný rodičom návrh na vrátenie dieťaťa do jedného roka od protiprávneho zadržania, alebo premiestnenia, musí súd nariadiť vrátenie dieťaťa do miesta jeho obvyklého pobytu. Túto povinnosť nemá iba vtedy, ak je daná niektorá z výnimiek uvedených v čl. 13, prípadne čl. 20 Dohovoru. Čl. 11 nariadenia zároveň stanovuje, že pri rozhodovaní o návrhu na vrátenie dieťaťa, je výnimka z povinnosti nariadiť návrat dieťaťa stanovená v čl. 13 písm. b) Dohovoru obmedzená, pretože aj pri existencii okolností predvídaných v tomto ustanovení, musí súd nariadiť vrátenie dieťaťa, pokiaľ boli prijaté vhodné opatrenia na zabezpečenie ochrany dieťaťa po jeho návrate. Justičný, alebo správny orgán podľa čl. 12 nariadi návrat dieťaťa aj, keď sa konanie začalo po uplynutí jedného roka, okrem prípadu, že sa preukáže, že dieťa sa už zžilo s novým prostredím. Súd dospel teda k záveru, že v danom prípade maloleté deti už nadobudli obvyklý pobyt na území SR, nakoľko prešlo obdobie jedného roka od ich neoprávneného zadržania do podania návrhu zo strany navrhovateľa, a navyše je toho názoru, že maloleté deti sa už zžili s novým prostredím. Tieto skutočnosti mal súd preukázané zo strany matky, a tiež na základe šetrenia pomerov zo strany kolízneho opatrovníka v rodine matky. Maloleté deti sa zžili s rodinným prostredím matky na Slovensku, so sociálnym prostredím, sú integrované do kolektívu, najmä najstaršia dcéra Z.-K., ktorá už chodí do školy na Slovensku. Maloleté deti rozprávajú slovenským jazykom, pričom pred príchodom na Slovensko maloleté dvojčičky vôbec ešte nerozprávali, a mal. Z.-K., toho času rozpráva iba po slovensky, odmieta rozprávať po anglicky, maloleté dvojčičky po anglicky, ani nevedia. Maloleté deti sa veľmi dobre adaptovali, a majú tú vytvorenú všestrannú zázemie, pričom matke s maloletými deťmi pomáhajú obaja jej rodičia, kedykoľvek ich pomoc potrebuje. Ďalší vývoj maloletých detí je riadne zabezpečený, sú zvyknuté na rodinu matky, na starých rodičov zo strany matky, aj širšiu rodinu zo strany matky a vytrhnutie maloletých detí z tohto prostredia, by nebolo v ich záujme. Navyše otec maloletých detí, odkedy sa tieto nachádzajú na území Slovenska, s maloletými deťmi kontaktuje sporadicky, iba prostredníctvom elektronických telekomunikačných prostriedkov, avšak ani raz sa s deťmi odvtedy nestretol, neprišiel na Slovensko za nimi. Súd poukazuje na to, že otcovi nič nebráni vo vykonávaní svojho práva styku s maloletými deťmi, a pokiaľ má o maloleté deti záujem, má možnosť sem prísť a s deťmi sa sýkať.

34. Otec ani raz nespochybnil naviazanosť maloletých detí na matku. Je zrejmé, že maloleté deti v tak útlom veku, v akom sú mal. Z.-K., ako aj U. a Z., o ktoré prevažnú časť starostlivosti od narodenia vykonávala a zabezpečovala matka, z hľadiska zdravého psychického a fyzického vývoja maloletých detí, nie je možné ani len predpokladať, že by maloleté deti mohli byť vrátené do Spojeného kráľovstva bez súčasného návratu matky. Aj keď otec v tomto smere predniesol konkrétnu predstavu o tom, ako by

bola zabezpečená starostlivosť o maloleté deti po ich návrate do krajiny Spojeného kráľovstva, ani raz neuviedol možnosť, že by sa maloleté deti mali vrátiť späť bez matky. A v prípade, že by sa tak stalo, nenavrhol spôsob, ako by bola minimalizovaná možnosť vzniku akejkoľvek ujmy maloletých detí, keby sa tam ocitli bez matky, a nepreukázal ani to, že by sa dokázal sám o 3 maloleté deti postarať. Už v čase, keď sa matka nachádzala s deťmi ešte v Spojenom kráľovstve, otec bol pracovne vyťažený, celá starostlivosť o maloleté deti bola v podstate na matke, ktorej chodila do Spojeného kráľovstva pomáhať jej matka zo Slovenska. Preto by návrat maloletých detí do krajiny Spojeného kráľovstva bez matky priviedol tieto všetky tri maloleté deti do neznesiteľnej situácie.

35. Pokiaľ ide o zisťovanie názoru maloletých detí, súd je toho názoru, že maloleté deti ešte nie sú schopné samostatne vyjadriť svoj názor vzhľadom na ich nízky vek, dvojčičky U. C. Z. sa ešte len učia rozprávať a maloletá Z.-K. má 4 roky, avšak súd má za to, že zisťovanie jej vôle neprislúcha jej psychickej a fyzickej vyspelosti.

36. Súd prihliadajúc najmä na záujem maloletých detí konštatuje, že maloleté deti momentálne žijú v prostredí, ktoré majú radi, kde sú spokojné, a zžité s týmto prostredím, navrátenie maloletých detí do Spojeného kráľovstva, nie je v súlade s ich najlepším záujmom. Matka, by sa dostala do situácie úplnej odkázanosti na otca maloletých detí vo všetkých smeroch. Momentálne je bez zamestnania, na materskej dovolenke, pričom v Spojenom kráľovstve, keď nastupovala na materskú dovolenku, tak z predchádzajúceho zamestnania odišla, ukončila pracovný pomer, teda, aj v prípade, že by sa vrátila späť do Spojeného kráľovstva, musela, by si najprv nájsť vhodnú prácu tak, aby dokázala zabezpečiť starostlivosť o 3 maloleté deti bez toho, aby bola odkázaná na ich otca. Súd prihliadal aj na postoj otca vo vzťahu k plneniu vyživovacej povinnosti k maloletým deťom, keď už matke neplatí výživné od októbra 2018, ako aj na to, že za obdobie roka a pol sa na Slovensko za maloletými deťmi, ani raz nedostavil. Pritom je zrejmé, že finančné prostriedky na to by zrejme mal, keď strávil dovolenku na Ibize v spoločnosti svojich priateľov, v čase, kedy sa matka nachádzala na Slovensku s maloletými deťmi, a túto skutočnosť navrhovateľ nerozporoval.

37. Zhrnúc vyššie uvedené s odkazom na citované zákonné ustanovenia, súd je toho názoru, že otec nepodal svoj návrh v lehote 1 roka, po neoprávnenom zadržaní maloletých detí na území SR, a teda nebola splnená zákonná podmienka pre rozhodnutie súdu o navrátení maloletého dieťa do miesta jeho obvyklého pobytu. Súd považuje toho času za miesto obvyklého pobytu maloletých detí Slovenskú republiku. Vyhodnotiac obsah vykonaného dokazovania, súd preto návrh otca na navrátenie maloletých detí do krajiny Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zamietol v celom rozsahu.

38. Súd v tomto konaní nemohol rozhodnúť v lehote 6 týždňov tak, ako mu to ukladá čl. 11 Dohovoru a §134 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku. Po obdržaní návrhu bolo potrebné tento návrh doplniť o listinné dôkazy aj zo strany navrhovateľa aj zo strany matky. Prvé pojednávanie bolo vytyčené na deň 19.11.2019, na ktorom súd nerozhodol z dôvodu potreby ďalšieho dokazovania. Vo veci súd teda rozhodol na druhom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 9.1.2020 bez účasti navrhovateľa, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a nepožiadal súd o odročenie pojednávania.

39. Výrok o trovách konania vyplýva z ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku. Vzhľadom na predmet konania súd nepovažoval za spravodlivé priznať účastníkom náhradu trov konania, pretože predmetom konania je rozhodovanie o maloletých deťoch, kedy nie je možné posudzovať úspech alebo neúspech účastníkov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I, v troch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 Civilného sporového poriadku, z. č. 160/2015 Z.z., ďalej iba CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba dôvodmi uvedenými v § 365 ods.1 CSP:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§62 ods.1 Civilného mimosporového poriadku, z. č.161/2015 Z.z., ďalej iba CMP).

Odvolaie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§62 ods.2 CMP).